സ്നേഹത്തിന്റെ സന്തോഷം

1. കുടുംബങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ സന്തോഷം സഭയുടെയും സന്തോഷമാണ്. സിനഡു പിതാക്കന്മാർ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, വിവാഹത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ വിഷമസ്ഥിതിയുടെ അനേകം അടയാളങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, 'വിവാഹം ചെയ്യാനും കുടുംബം രൂപപ്പെടുത്താനുമുള്ള ആഗ്രഹം സജീവമായി നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ച് യുവജനങ്ങളിൽ. അത് സഭയ്ക്ക് ഒരു പ്രചോദനമാണ്.'[1] ആ ആഗ്രഹത്തോടുള്ള പ്രത്യുത്തരമെന്ന നിലയിൽ, 'കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രൈസ്തവപ്രഘോഷണം യഥാർഥത്തിൽ സദ്വാർത്തയാണ്.'[2]

2. ആധുനിക ലോകത്തിലെ കുടുംബങ്ങളുടെ അവസ്ഥ പരിശോധിക്കാൻ സിനഡിലെ ചർച്ചകൾ ഇടയാക്കി. അങ്ങനെ വിവാഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിശാലമായ ദർശനവും നവീകൃതബോധവും ലഭിക്കാനും അതു സഹായകമായി. സിനഡിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സങ്കീർണത ഒരു വസ്തുത വ്യക്തമാക്കി - സൈദ്ധാന്തികവും ധാർമികവും ആധ്യാത്മികവും അജപാലനപരവുമായ ധാരാളം ചോദ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് തുടർച്ചയായ തുറന്ന ചർച്ച ആവശ്യമാണ്. സഭയോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുന്ന അജപാലകരുടെയും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരുടെയും സത്യസന്ധവും യഥാർഥവും സർഗാത്മകവുമായ ചിന്ത കൂടുതൽ വ്യക്തത നേടാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും. മാധ്യമങ്ങളിലും ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും - സഭാശുശ്രൂഷകരുടെയിടയിൽ പോലും - വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. പര്യാപ്തമായ വിചിന്തനമോ അടിസ്ഥാനമോ കൂടാതെ പരിപൂർണമാറ്റത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അമിതമായ ആഗ്രഹം മുതൽ പൊതുനിയമങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടോ ചില പ്രത്യേക ദൈവശാസ്ത്ര പരിഗണനകളിൽനിന്ന് അനുചിതമായ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നുകൊണ്ടോ എല്ലാ പ്രശ്നവും പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന മനോഭാവംവരെ അവയിൽ കാണുന്നു.

3. 'കാലം സ്ഥലത്തെക്കാൾ വലുതാണ്.' അതുകൊണ്ട് സൈദ്ധാന്തികമോ ധാർമികമോ അജപാലനപരമോ ആയ പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സകല തർക്കങ്ങളും പ്രബോധനാധികാരത്തിന്റെ ഇടപെടലുകൾവഴി പരിഹരിക്കാനാവുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സഭയിൽ പ്രബോധനത്തിലും അഭ്യസനത്തിലും ഐക്യമുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നത് തീർച്ചയായും അത്യാവശ്യമാണ്. എന്നാലും ഈ ഐക്യം ആ

പ്രബോധനത്തിന്റെ ഏതാനും മേഖലകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും തദ്ഭൂതമായ ചില നിഗമനങ്ങളിലെത്തിച്ചേരുന്ന കാര്യത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ മാർഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നതിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് പൂർണസത്യത്തിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നതിനാൽ (cf യോഹ 16:13) ക്രിസ്തു രഹസ്യത്തിലേക്ക് അവിടന്നു നമ്മെ പൂർണമായും നയിക്കുകയും എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും അവിടന്നു കാണുന്നതുപോലെ കാണാൻ നമ്മെ ശക്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ എന്നും ഇപ്രകാരമായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. കൂടാതെ, ഓരോ രാജ്യത്തിനും പ്രദേശത്തിനും അതതിന്റെ സംസ്കാരത്തിനിണങ്ങിയവയും തദ്ദേശ പാരമ്പര്യങ്ങളോടും ആവശ്യങ്ങളോടും ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്നവയുമായ മെച്ചപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ തേടാനും സാധിക്കും. എന്തെന്നാൽ 'സംസ്കാരങ്ങൾ യഥാർഥ്യത്തിൽ തികച്ചും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഓരോ പൊതുതത്ത്വവും... പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ അത് സാംസ്കാരികാനുരൂപണത്തിനു വിധേയമാകണം.'[3]

4. സിനഡുചർച്ചകൾ ആകർഷകവും ഉദ്ദീപനപരവുമായിരുന്നുവെന്നു പറയാതെ വയ്യാ. ലോകത്തിലെങ്ങും കുടുംബങ്ങൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടുതൽ സമഗ്രമായി ഗ്രഹിക്കാൻ എന്നെ സഹായിച്ച അനേകം സംഭാവനകൾക്കു ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. സിനഡു പിതാക്കന്മാരുടെ വിവിധ ഇടപെടലുകൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവം ശ്രവിച്ചു. ന്യായമായ അനേകം താത്പര്യങ്ങളും സത്യസന്ധമായ അനേകം ചോദ്യങ്ങളും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പല മുഖങ്ങളുള്ള രത്നം പോലെയായിരുന്നു അവ. ഇക്കാരണത്താൽ, കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് അടുത്ത കാലത്തു നടന്ന രണ്ടു സിനഡുകളുടെ സംഭാവനകൾ ശേഖരിക്കുന്നതോടൊപ്പം, വിചിന്തനത്തിനും സംവാദത്തിനും അജപാലനപരമായ പ്രയോഗത്തിനും സഹായകവും കുടുംബങ്ങൾക്ക് അവയുടെ അനുദിനകർമങ്ങളിലും വെല്ലുവിളികളിലും സഹായകവും പ്രോത്സാഹനജനകവുമായ നിലയിയിൽ മറ്റു ചില ചിന്തകളും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഒരു സിനഡനന്തര അപ്പസ്തോലികാഹ്വാനം തയ്യാറാക്കുക ഉചിതമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതി.

5. കാരുണ്യത്തിന്റെ ഈ ജൂബിലി വർഷത്തിൽ ഈ ആഹ്വാനം തികച്ചും കാലാനുസൃതമാണ്. കാരണം, ഒന്നാമതായി ഇത് ക്രൈസ്തവ ഭവനങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ക്ഷണമാണ് - വിവാഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ദാനങ്ങളെ വിലമതിക്കാനും ഉദാരത, സമർപ്പണബുദ്ധി, വിശ്വസ്തത, സഹനശക്തി എന്നീ ഗുണങ്ങളാൽ ശക്തമാക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്നേഹത്തിൽ നിലനില്ക്കാനുമുള്ള ക്ഷണം. രണ്ടാമതായി, കുടുംബജവിതം അപൂർണമായിരിക്കുകയോ സമാധാനവും സന്തോഷവും അന്യമായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നിടത്തെല്ലാം കാരുണ്യത്തിന്റെയും

സാമീപ്യത്തിന്റെയും അടയാളമായിരിക്കുന്നതിന് എല്ലാവരെയും അതു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

6. ശരിയായ ശ്രുതി ചേരാനായി, വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്താൽ പ്രചോദിതമായ ഒരു അധ്യായം കൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ തുടങ്ങാം. പിന്നീട് യാഥാർഥ്യത്തിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കാൻവേണ്ടി കുടുംബങ്ങളുടെ യഥാർഥ അവസ്ഥയെ വിശകലന വിധേയമാക്കും. വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും സംബന്ധിച്ച സഭാപ്രബോധനത്തിന്റെ സാരാംശപരമായ ചില വശങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു കേന്ദ്ര അധ്യായങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കും. ദൈവികപദ്ധതിയനുസരിച്ച് ആരോഗ്യകരവും ഫലപൂർണവുമായ കുടുംബങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ നമ്മെ നയിക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില അജപാലന സമീപനങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നതോടൊപ്പം കുട്ടികളെ വളർത്തൽ എന്ന പ്രമേയത്തിനായി ഒരധ്യായം മുഴുവൻ നീക്കിവയ്ക്കും. അവസാനമായി, കാരുണ്യത്തിലേക്കും കർത്താവു നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളുടെ തിരിച്ചറിവിലേക്കും ഞാൻ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കും. കുടുംബപരമായ ആധ്യാത്മികയെക്കുറിച്ചുള്ള ലഘുവായ ചർച്ചയോടെ ഉപസംഹരിക്കുകയും ചെയ്യും.

7. രണ്ടുവർഷത്തെ സിനഡ് സമ്പന്നമായ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ ആഹ്വാനം, വിവിധ രീതികളിൽ വ്യത്യസ്ത പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചാവിഷയമാക്കും. അതാണ് അനുപേക്ഷണീയമായ ഇതിന്റെ ദൈർഘ്യത്തിനുള്ള വിശദീകരണം. അതിനാൽ, ഈ ടെക്സ്റ്റ് പെട്ടെന്നു വായിക്കാൻ ഞാൻ ശിപാർശ ചെയ്യുന്നില്ല. ഓരോ ഭാഗവും ക്ഷമാപൂർവം ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചാൽ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമായ ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചാൽ, കുടുംബങ്ങൾക്കും കുടുംബപ്രേഷിതത്വത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവർക്കും ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉപകാരം ലഭിക്കും. ഉദാഹരണമായി, വിവാഹിതരായ ദമ്പതികൾക്കു നാലും അഞ്ചും അധ്യായങ്ങളിലും അജപാലനശുശ്രൂഷകർക്ക് ആറാം അധ്യായത്തിലും കൂടുതൽ താത്പര്യമുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. അതേ സമയം എട്ടാം അധ്യായം തങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതായി എല്ലാവർക്കും തോന്നണം. ഈ ടെക്സ്റ്റു വായിക്കുമ്പോൾ കുടുംബജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കാനും പോഷിപ്പിക്കാനും തങ്ങൾ വിളിക്കപ്പെട്ടതായി എല്ലാവർക്കും തോന്നുമെന്നാണ് എന്റെ പ്രത്യാശ. എന്തെന്നാൽ, കുടുംബങ്ങൾ ഒരു പ്രശ്നമല്ല; അവ പ്രധാനവും പ്രഥമവുമായി ഒരു സന്ദർഭമാണ്.”[4]

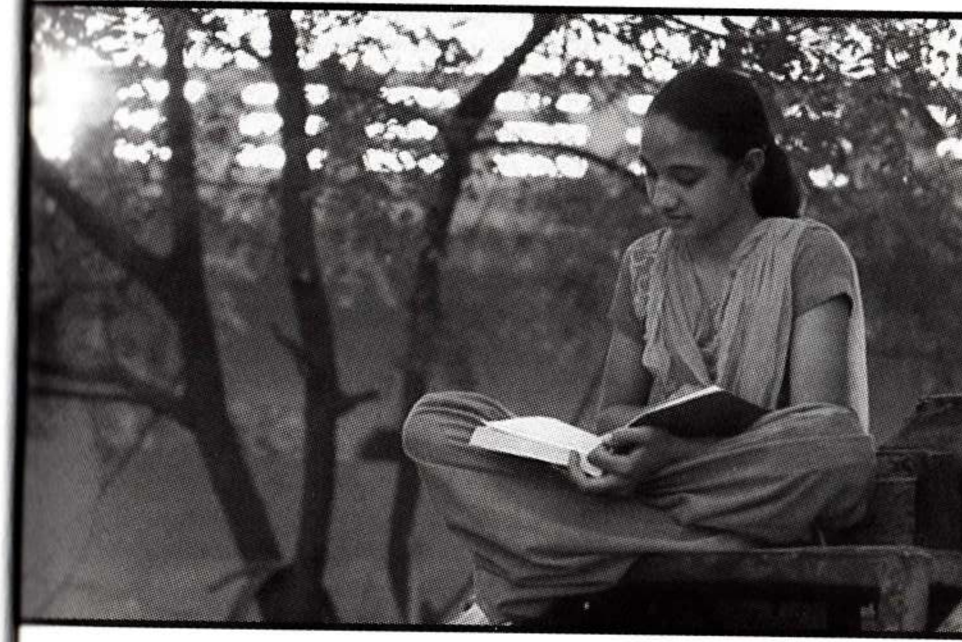

കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുകയും അവിടത്തെ വഴികളിൽ
നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.
നിന്റെ അധ്വാനഫലം നീ അനുഭവിക്കും;
നീ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും; നിനക്കു നൻമ വരും.
നിന്റെ ഭാര്യ ഭവനത്തിൽ ഫലസമൃദ്ധമായ
മുന്തിരിപോലെയായിരിക്കും;
നിന്റെ മക്കൾ നിന്റെ മേശയ്ക്കുചുറ്റും
ഒലിവുതൈകൾപോലെയും.

അധ്യായം ഒന്ന്

ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ

8. കുടുംബങ്ങളും ജനനങ്ങളും പ്രണയകഥകളും കുടുംബ പ്രതിസന്ധികളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് ബൈബിൾ. ആദത്തിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും കുടുംബം, അതിന്റെ അക്രമത്തിന്റെ ഭാരത്തോടും ഒപ്പം സ്ഥിരശക്തിയോടും കൂടി (cf ഉത്പ. 4) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഒന്നാം പേജു മുതൽ മണവാട്ടിയുടെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും വിവാഹോത്സവം നാം കാണുന്ന അവസാനത്തെ പേജ് വരെ (വെളി 21:2,9) അപ്രകാരമാണ്. പാറമേൽ പണിയപ്പെട്ടതും മണലിൽ പണിയപ്പെട്ടതുമായ രണ്ടുവീടുകളെക്കുറിച്ച് (cf മത്താ 7:24-27) യേശു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ വിനിയോഗത്താൽ ഉരുവാകുന്ന എത്രയെത്ര കുടുംബ സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രതീകമാണവ. എന്തെന്നാൽ കവിപറയുന്നതു പോലെ 'ഓരോ കുടുംബവുംഒരു ദീപപീഠമാണ്.'[5] നമുക്ക് ഇപ്പോൾ സങ്കീർത്തകനാൽ നയിക്കപ്പെട്ട് ആ കുടുംബങ്ങളിൽ ഒരെണ്ണത്തിലേക്ക്, ഇന്നും യഹൂദരുടെയും ക്രൈസ്തവരുടെയും വിവാഹാഘോഷത്തിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുന്ന ഒരു ഗാനത്തോടെ പ്രവേശിക്കാം:

'കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുകയും അവിടത്തെ വഴികളിൽ
നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.
നിൻെറ അധ്വാനഫലം നീ അനുഭവിക്കും;
നീ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും; നിനക്കു നൻമ വരും.
നിൻെറ ഭാര്യ ഭവനത്തിൽ ഫലസമൃദ്ധമായ
മുന്തിരിപോലെയായിരിക്കും;
നിൻെറ മക്കൾ നിൻെറ മേശയ്ക്കുചുറ്റും
ഒലിവുതൈകൾപോലെയും.
കർത്താവിൻെറ ഭക്തൻ ഇപ്രകാരം അനുഗൃഹീതനാകും.
കർത്താവു സീയോനിൽനിന്നു നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!
നിൻെറ ആയുഷ്കാലമത്രയും
നീ ജറുസലെമിൻെറ ഐശ്വര്യം കാണും.
മക്കളുടെ മക്കളെ കാണാൻ നിനക്ക് ഇടവരട്ടെ!
ഇസ്രായേലിനു സമാധാനമുണ്ടാകട്ടെ' (സങ്കീ 128:1-6)

നീയും നിന്റെ ഭാര്യയും

9. ആഘോഷത്തിന്റെ മേശയ്ക്കു ചുറ്റും കുടുംബാഗങ്ങളിരിക്കുന്ന പ്രശാന്തമായ ഈ ഭവനത്തിന്റെ പടിവാതിൽ കടന്നു നമുക്കു ചെല്ലാം. മധ്യത്തിൽ പിതാവും മാതാവും ഇരിക്കുന്നതു നാം കാണുന്നു. സ്വന്തമായൊരു പ്രണയകഥയുള്ള ദമ്പതികളാണവർ. ക്രിസ്തു വ്യക്തമാക്കിയ ആദിമ ദൈവികപദ്ധതിയുടെ മൂർത്തീഭാവങ്ങളാണവർ: 'സ്രഷ്ടാവ് ആദിമുതലേ അവരെ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലേ?' (മത്താ 19:4). ഉത്പത്തിഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന കല്പനയുടെ പ്രതിധ്വനി നാം ഇവിടെ കേൾക്കുന്നു: 'അതിനാൽ, പുരുഷൻ മാതാപിതാക്കളെ വിട്ട് ഭാര്യയോടു ചേരും. അവർ ഒറ്റ ശരീരമായിത്തീരും' (ഉത്പ 2:24).

10. ഉത്പത്തിഗ്രന്ഥത്തിലെ ഗാംഭീര്യം തുളുമ്പുന്ന ആദ്യാധ്യായങ്ങൾ മനുഷ്യദമ്പതികളെ അവരുടെ അതിസാന്ദ്രമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ബൈബിളിന്റെ ആദ്യത്തെ ആ പേജുകൾ സുവ്യക്തമായ ഏതാനും പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത്, യേശു സ്വന്തം രീതിയിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഭാഗമാണ്: 'അങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ ഛായയിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിൽ അവിടന്ന് അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു; സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു' (ഉത്പ 1:27). 'ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ' എന്നത് ഇവിടെ 'പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായ' ദമ്പതികളെ പരാമർശിക്കുന്നുവെന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. ലൈംഗികത എന്നത്, ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ ഗുണമാണെന്നോ, ചില പ്രാചീനമതങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, ദൈവത്തിനു കൂട്ടായി ഒരു ദേവിയുണ്ടായിരുന്നോ ഇത് അർഥമാക്കുന്നുണ്ടോ? തീർച്ചയായും, ഇതിന്റെ ഉത്തരം 'ഇല്ല' എന്നാണ്. വിശുദ്ധനാട്ടിലെ കാനന്യരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന അത്തരം വിശ്വാസങ്ങളെ തികഞ്ഞ വിഗ്രഹാരാധനയായിക്കരുതി വേദഗ്രന്ഥം തള്ളിക്കളയുന്നുവെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ. ദൈവത്തിന്റെ അതിശായിത്വം മുറുകെപ്പിടിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാലും ദൈവം സ്രഷ്ടാവു കൂടിയാകയാൽ, മാനുഷിക ദമ്പതികളുടെ സന്താനോല്പാദനശേഷി സജീവവും കാര്യക്ഷമവുമായ ഒരു 'പ്രതീകം' ആണ് - ദൈവത്തിന്റെ സർഗാത്മകപ്രവൃത്തികളുടെ ദൃശ്യമായ ഒരടയാളം.

11. സ്നേഹിക്കുകയും ജീവനു ജന്മം നല്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദമ്പതികൾ സ്രഷ്ടാവും രക്ഷകനുമായ ദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്താൻ കഴിവുള്ള യഥാർത്ഥവും സജീവവും ആയ ഐക്കൺ ആണ്. പത്തു കല്പനകൾ വിലക്കിയിരിക്കുന്ന, കല്ലും സ്വർണവുമുപയോഗിച്ചുള്ള വിഗ്രഹം പോലെയല്ല ഇത്. ഇക്കാരണത്താൽ ഫലപൂർണമായ സ്നേഹം ദൈവത്തിന്റെ ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകം ആയിത്തീരുന്നു

(cf ഉത്പ 1:28; 9:7; 17:2-5, 16; 28:3, 35:11; 48:3-4). അതുകൊണ്ടാണ് ഉത്പത്തി വിവരണം, 'പുരോഹിത പാരമ്പര്യം' പിന്തുടർന്ന വിവിധ വംശാവലി വിവരണങ്ങളാൽ ഇഴനെയ്തതായിരിക്കുന്നത് (cf ഉത്പ 4:17-22, 25-26; 5; 10; 11:10-32; 25:1-4, 12-17, 19-26; 36). രക്ഷാചരിത്രം മുന്നേറുന്നത് ജീവനെ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ മാനുഷികദമ്പതികൾക്കുള്ള പ്രാപ്തിപാതയിലൂടെയാണ്. ഇപ്രകാരം വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ദമ്പതികളുടെ ഫലപൂർണമായ ബന്ധം ദൈവത്തിന്റെതന്നെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാനും വിവരിക്കാനുമുള്ള ഒരു രൂപകമായിത്തീരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ത്രിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച ക്രൈസ്തവദർശനത്തിൽ ദൈവത്തെ പിതാവും പുത്രനും സ്നേഹത്തിന്റെ ആത്മാവുമായാണ് ധ്യാനിക്കുന്നത്. ത്രിത്വാത്മകദൈവം സ്നേഹത്തിന്റെ സംസർഗമാണ്; കുടുംബം അതിന്റെ സജീവപ്രതിഫലനവും. വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ ഈ വിഷയത്തിൽ വെളിച്ചം വീശുന്നുണ്ട്: 'നമ്മുടെ ദൈവം അവിടത്തെ അഗാധതമമായ രഹസ്യത്തിൽ ഏകാന്തതയല്ല, പിന്നെയോ ഒരു കുടുംബമാണ്. എന്തെന്നാൽ അവിടത്തേക്ക് തന്നിൽത്തന്നെ പിതൃത്വവും പുത്രത്വവും ഗാർഹികസാരാംശമായ സ്നേഹവുമുണ്ട്. ദൈവിക കുടുംബത്തിലെ ആ സ്നേഹം പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്.'[6] അങ്ങനെ കുടുംബം ദൈവത്തിന്റെ സത്തയുമായി ബന്ധപ്പെടാത്തതല്ല.[7] ഈ ത്രിത്വാത്മകമാനം വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രകാശനം കണ്ടെത്തുന്നു. അദ്ദേഹം ദമ്പതികളെ ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെ രഹസ്യത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു (cf എഫേ 5:21-33).

12. വിവാഹത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, ഉത്പത്തി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറ്റൊരു പേജു പരിശോധിക്കാൻ യേശു നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട് - ദമ്പതികളുടെ സുന്ദരവും സവിസ്തരവുമായ ഒരു ചിത്രം വരച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടാം അധ്യായം. ആദ്യം തനിക്കുചേർന്ന ഒരു ഇണയെ (വാക്യങ്ങൾ 18,20) ഉത്കണ്ഠയോടെ അന്വേഷിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ നാം കാണുന്നു. മൃഗങ്ങളുടെയും തനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും മധ്യേ തന്റെ ഏകാന്തത ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള സഹായിയെയാണ് അവൻ അന്വേഷിക്കുന്നത്. ഹീബ്രു മൂലകൃതിയിൽ ഒരു മുഖാമുഖം ആണ് വ്യംഗ്യം കണ്ണും കണ്ണും തമ്മിലുള്ള ഒരു ബന്ധം; ഒരുതരം നിശ്ശബ്ദ സംഭാഷണം. എന്തെന്നാൽ, സ്നേഹത്തിൽ നിശ്ശബ്ദത എപ്പോഴും വാക്കുകളെക്കാൾ വാചാലമാണ്. അത് ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ സ്നേഹം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മുഖവുമായുള്ള, ഒരു 'നീ'യുമായുള്ള കണ്ടുമുട്ടലാണ്. ബൈബിളിലെ ജ്ഞാനിയുടെ വാക്കുകളിൽ, ആ 'നീ'യാണ് പുരുഷന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്തും തുണയും താങ്ങും (cf പ്രഭാ 36:24). വീണ്ടും, സ്നേഹത്തിന്റെയും പരസ്പരദാനത്തിന്റെയും ഉത്തുംഗമായ ഏറ്റുപറച്ചിൽ നടത്തിക്കൊണ്ട് ഉത്തമഗീതത്തിലെ സ്ത്രീ

പാടുന്നതുപോലെ: 'എന്റെ ആത്മനാഥൻ എന്റേതാണ്. ഞാൻ അവന്റേതും... ഞാൻ എന്റെ പ്രിയന്റേതാണ്, എന്റെ പ്രിയൻ എന്റേതും' (ഉത്തമ 2:16;6:3).

13. മനുഷ്യന്റെ ഏകാന്തതയകറ്റുന്ന ഈ കണ്ടുമുട്ടൽ പുതിയ ജനനത്തിനും കുടുംബത്തിനും കാരണമാകുന്നു. എല്ലാകാലത്തെയും സ്ഥലത്തെയും മനുഷ്യൻ കൂടിയായ ആദം അയാളുടെ ഭാര്യയോടൊപ്പം പുതിയ കുടുംബം തുടങ്ങുന്നുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഉത്പത്തി ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് യേശു ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു: 'പുരുഷൻ... തന്റെ ഭാര്യയോടു ചേർന്നിരിക്കും. അവർ ഇരുവരും ഒറ്റശരീരമായിത്തീരും' (മത്താ 19:5, ഉത്പ 2:24). ഹീബ്രുമൂലത്തിൽ 'ചേർന്നിരിക്കുക' അല്ലെങ്കിൽ 'ഒട്ടിച്ചേരുക' എന്ന പ്രയോഗം അഗാധമായ ഐക്യമാണ് അർഥമാക്കുന്നത് - ശാരീരികവും ആന്തരികവുമായ അടുപ്പം. ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ ഐക്യത്തെ വിവരിക്കാൻമാത്രം അഗാധമാണത്: 'എന്റെ ആത്മാവ് അങ്ങയോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു' (സങ്കീ 63:8). അങ്ങനെ വൈവാഹികൈക്യം അതിന്റെ ലൈംഗികവും ശാരീരികവുമായ തലത്തിൽ മാത്രമല്ല സൂചിതമായിരിക്കുന്നത്; അതിന്റെ സ്നേഹപ്രചോദിതമായ സ്വതന്ത്ര ആത്മദാനത്തിലും കൂടിയാണ്.

ഈ ഐക്യത്തിന്റെ ഫലം രണ്ടുപേർ 'ഒറ്റശരീരമായിത്തീരുന്നു'വെന്നതാണ് - ശാരീരികമായും, ഹൃദയങ്ങളുടെയും ജീവിതങ്ങളുടെയും ഐക്യത്തിലൂടെയും, ഒരുപക്ഷേ കുഞ്ഞുങ്ങളിലൂടെയും. കുഞ്ഞാകട്ടെ, ജനിതകമായി മാത്രമല്ല, ആത്മീയമായും മാതാപിതാക്കളിരുവരുടെയും 'ശരീര'ത്തിൽ പങ്കുചേരുന്നു.

നിന്റെ മക്കൾ ഒലിവുതൈകൾ പോലെ

14. നമുക്ക് ഒരിക്കൽകൂടി സങ്കീർത്തകന്റെ കീർത്തനം പരിഗണിക്കാം. ഭവനത്തിൽ ഭാര്യയും ഭർത്താവും മേശയ്ക്കുചുറ്റും ഇരിക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾ അവരുടെയരുകിൽ 'ഒലിവുതൈകൾപോലെ' (സങ്കീ 128:3)ആയിരിക്കും. അതായത്, ഊർജവും സജീവത്വവും നിറഞ്ഞവരായിരിക്കും. മാതാപിതാക്കൾ ഒരർഥത്തിൽ ഭവനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണെങ്കിൽ കുട്ടികൾ ആ ഭവനത്തിന്റെ സജീവശിലകളായിരിക്കും (cf 1 പത്രോ 2:5). പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവികനാമം (യാഹ്‌വേ = കർത്താവ്) കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ശിശു (ബെൻ = പുത്രൻ) എന്ന പേരാണെന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. ആ പേരാകട്ടെ, 'പണിതുയർത്തുക' (ബനാ) എന്ന ക്രിയാരൂപവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അങ്ങനെ, 127-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ ശിശുക്കളെന്ന ദാനത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ കെട്ടിട നിർമാണത്തിൽ നിന്നും നഗരങ്ങളിലെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച ബിംബങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു: 'കർത്താവു വീടുപണിയുന്നില്ലെങ്കിൽ പണിക്കാരുടെ അധ്വാനം വ്യർത്ഥമാണ്... കർത്താവിൻെറ ദാനമാണ്

മക്കൾ, ഉദരഫലം ഒരു സമ്മാനവും. യൗവനത്തിൽ ജനിക്കുന്ന മക്കൾ യുദ്ധവീരന്റെ കൈയിലെ അസ്ത്രങ്ങൾ പോലെയാണ്. അവകൊണ്ട് ആവനാഴി നിറയ്ക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ; നഗരകവാടത്തിങ്കൽവച്ച് ശത്രുക്കളെ നേരിടുമ്പോൾ അവൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരുകയില്ല' (സങ്കീ 127:1, 3-5). ഈ ബിംബങ്ങൾ ഒരു പ്രാചീനസംസ്കാരത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും രക്ഷാചരിത്രത്തിലുടനീളമുള്ള, തലമുറതോറുമുള്ള, കുടുംബത്തിന്റെ തുടർച്ചയുടെ അടയാളമാണ് കുട്ടികളുടെ സാന്നിധ്യം.

15. ഇവിടെയും കുടുംബത്തിന്റെ മറ്റൊരുവശം നമുക്കു കാണാനാകും. പുതിയ നിയമം 'ഭവനങ്ങളിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന സഭകളെക്കുറിച്ചു' പരാമർശിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ (cf 1 കോറി 16:19; റോമാ 16:5; കൊളോ 4:15; ഫില 2). ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ താമസസ്ഥലം ദിവ്യബലിക്കുള്ള രംഗവേദിയായ ഒരു ഗാർഹികദേവാലയമായി മാറാം; അതിന്റെ മേശയിൽ ക്രിസ്തു സാന്നിധ്യമുണ്ടാകാം. വെളിപാടിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്ന സാദൃശ്യം നമുക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കാനാവുകയില്ല. കർത്താവ് അവിടെ പറയുന്നു: 'ഇതാ ഞാൻ വാതിലിൽ വന്നു മുട്ടുന്നു. ആരെങ്കിലും എന്റെ സ്വരം കേട്ടു വാതിൽ തുറന്നാൽ ഞാൻ അവന്റെയടുത്തേക്കു വരും. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു അവനോടൊത്തു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും' (വെളി 3:20). ഇവിടെ ദൈവസാന്നിധ്യം നിറഞ്ഞ, കുടുംബപ്രാർഥനയുള്ള, എല്ലാത്തരം അനുഗ്രഹങ്ങളുമുള്ള ഒരു ഭവനത്തെ നാം കാണുന്നു. മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ച 128-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ഉപസംഹാരത്തിന്റെ അർഥം ഇതാണ്: 'കർത്താവിന്റ ഭക്തൻ ഇപ്രകാരം അനുഗൃഹീതനാകും. കർത്താവ് സീയോനിൽ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!' (സങ്കീ 128:4-5)

16. കുട്ടികളെ വിശ്വാസത്തിൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന സ്ഥാനമായും ബൈബിൾ കുടുംബത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പെസഹാഘോഷത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് ഇതു വ്യക്തമാണ് (cf പുറ 12:26-27; നിയമാ 6:20-25). പിന്നീട്, അത് യഹൂദരുടെ ഹഗ്ഗാദായിൽ, അതായത് പെസഹാഭക്ഷണത്തോടൊപ്പമുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ വ്യക്തമായി കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു സങ്കീർത്തനം കുടുംബങ്ങൾക്കുള്ളിലുള്ള വിശ്വാസപ്രഘോഷണത്തെക്കുറിച്ച് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു: 'നാം അതു കേൾക്കുകയും അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; പിതാക്കന്മാർ നമ്മോടു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അവരുടെ മക്കളിൽ നിന്നു നാം അതു മറച്ചുവയ്ക്കരുത്; കർത്താവു പ്രവർത്തിച്ച മഹത്തായ കാര്യങ്ങളും അവിടത്തെ ശക്തിപ്രഭാവവും അദ്ഭുതകൃത്യങ്ങളും വരുംതലമുറയ്ക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കണം. അവിടന്ന് യാക്കോബിനു പ്രമാണങ്ങൾ നല്കി; ഇസ്രായേലിനു നിയമവും. അതു മക്കളെ പഠിപ്പിക്കാൻ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോട് അവിടന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. വരാനിരിക്കുന്ന തലമുറ, ഇനിയും ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മക്കൾ, അവ അറിയുകയും തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് അവ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും

ചെയ്യും' (സങ്കീ 78:3-6). അങ്ങനെ മാതാപിതാക്കൾ വിശ്വാസകാര്യത്തിൽ മക്കളുടെ പ്രഥമ അധ്യാപകരായിത്തീരുന്ന സ്ഥാനമായി കുടുംബം തീരുന്നു. ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു വ്യക്തിയിലേക്ക് കൈമാറിക്കൊണ്ട് അവർ ഈ 'ക്രയവിക്രയം' പഠിക്കുന്നു. 'ഇതിന്റെ അർഥമെന്താണെന്ന് പില്ക്കാലത്ത് നിന്റെ മകൻ ചോദിച്ചാൽ നീ പറയണം....' (പുറ 13:14). അങ്ങനെ തുടർന്നുവരുന്ന തലമുറകൾക്ക് കർത്താവിന്റെ പക്കലേക്ക് ഗാനമുതിർക്കാൻ കഴിയും: 'യുവാക്കളും കന്യകമാരും വൃദ്ധരും ശിശുക്കളും' (സങ്കീ 148:12).

17. ബൈബിളിലെ ജ്ഞാനികൾ നമ്മെ മിക്കപ്പോഴും ഓർമിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഈ വിദ്യാഭ്യാസധർമം നിർവഹിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഗൗരവപൂർണമായ കടമയുണ്ട് (cf സുഭാ 3:11-12; 6:20-22; 13:1; 22:15; 23:13-14; 29:17). 'നിന്റെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും ബഹുമാനിക്കുക' (പുറ 20:12) എന്ന കല്പന സ്വീകരിക്കാനും അഭ്യസിക്കാനും മക്കൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 'ബഹുമാനിക്കുക' എന്ന ക്രിയ കുടുംബപരവും സാമൂഹികവുമായ കടമകളുടെ നിർവഹണത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; മതാത്മകലക്ഷ്യങ്ങളുടെ മറപിടിച്ച് അവ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ല (cf മർക്കോ 7:11-13). 'പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നവൻ തന്റെ പാപങ്ങൾക്ക് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നു. അമ്മയെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നവൻ നിക്ഷേപം കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നു' (പ്രഭാ 3:3-4).

18. കുട്ടികൾ കുടുംബത്തിന്റെ സ്വത്തല്ലെന്നും അവർക്ക് സ്വന്തം ജീവിതം നയിക്കാനുണ്ടെന്നും സുവിശേഷം നമ്മെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. യേശു തന്റെ ഭൗമിക മാതാപിതാക്കളോടുള്ള അനുസരണത്തിൻ കീഴിൽ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു എന്നത് ശരിതന്നെ (cf ലൂക്കാ 2:51). എന്നാൽ, കുട്ടികളുടെ ജീവിതസംബന്ധമായ തീരുമാനങ്ങൾ മൂലവും അവരുടെ ക്രൈസ്തവ ദൈവവിളിമൂലവും, ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരു വേർപിരിയൽ ആവശ്യമായി വന്നേക്കാമെന്നുകൂടി അവിടന്നു കാണിക്കുന്നു (cf മത്താ 10:34-37; ലൂക്കാ 9:59-62). അവിടന്നുതന്നെ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായിരിക്കേ, തന്റെ ഭൗമിക ഭവനത്തിൽ നിന്നകന്ന് കൂടുതൽ വലിയ ഒരു ദൗത്യം തനിക്കു നിർവഹിക്കാനുണ്ടെന്ന് മറിയത്തോടും യൗസേപ്പിനോടും പറയുന്നു (cf ലൂക്കാ 2:48-50). അങ്ങനെ കുടുംബത്തിനുള്ളിൽപോലും കൂടുതൽ ആഴമുള്ള മറ്റു ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടാകുക ആവശ്യമാണെന്ന് അവിടന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു: 'ദൈവവചനം ശ്രവിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് എന്റെ അമ്മയും സഹോദരരും' (ലൂക്കാ 8:21). പൗരാണിക പശ്ചിമേഷ്യൻ സമൂഹങ്ങൾ പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തവരായും, കുടുംബസ്വത്തായിപ്പോലും കരുതിയിരുന്ന കുട്ടികളോടുള്ള യേശുവിന്റെ താത്പര്യം ഏറെ വലുതായിരുന്നു. മറ്റു

ളളവരോടുള്ള അവരുടെ ലളിതമായ ആശ്രയവും നിഷ്കളങ്കമായ പെരുമാറ്റവും മുൻനിറുത്തി യേശു അവരെ അധ്യാപകരായിപ്പോലും അവതരിപ്പിച്ചു. അവിടന്നു പറഞ്ഞു: 'സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആകുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ സ്വയം ചെറു താകുന്നവനാണ് സ്വർഗരാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയവൻ' (മത്താ 18:3-4).

സഹനത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും ഒരു പാത

19. ഇതിനോടു സംഘർഷം പുലർത്തുന്നതല്ല സങ്കീ 128-ൽ അവതരിപ്പി ച്ചിരിക്കുന്ന പ്രശാന്തസുന്ദരമായ ചിത്രം. കുടുംബങ്ങളെ തകർക്കുകയും ജീവന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഐക്യത്തെ തകർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വേദന, തിന്മ, അക്രമം എന്നിവയുടെ സാന്നിധ്യം വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലുട നീളം കാണുന്ന കയ്പാർന്ന സത്യമാണ്. വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനം വിവാഹമോചനത്തെ സംബന്ധിച്ച തർക്ക ത്തിനിടയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത് തക്ക കാരണത്താലാണ് (മത്താ 19:3-9). ആരംഭത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രശാന്തമായ മാനത്തിന് ദൈവവചനം സ്ഥിരം സാക്ഷ്യം നല്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മി ലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും നിർമലതയുടെയും ബന്ധം പാപം മൂലം ആധി പത്യമായി മാറുന്നു: 'നിനക്ക് ഭർത്താവിൽ അഭിലാഷമുണ്ടായിരിക്കും, അവൻ നിന്നെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യും' (ഉത്പ 3:16).

20. സ്വന്തം സഹോദരൻ ആബേലിനെ കായേൻ വധിച്ചതോടെ തുടങ്ങുന്ന സഹനത്തിന്റെയും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെയും നൂലിഴ ബൈബിളിലെ അനേകം താളുകളിലൂടെ മുന്നേറുന്നു. അബ്രാഹം, ഇസഹാക്ക്, യാക്കോബ് എന്നീ പൂർവപിതാക്കന്മാരുടെ മക്കളും ഭാര്യമാരും തമ്മിലുള്ള തർക്കങ്ങളെപ്പറ്റി നാം വായിക്കുന്നു. ദാവീദിന്റെ കുടുംബത്തെ ചൂഴ്ന്നു നില്ക്കുന്ന ദുരന്തങ്ങളും അക്രമവും തോബിയാസിന്റെ കഥയിൽ പ്രതി ഫലിക്കുന്ന കുടുംബപ്രശ്നങ്ങളും നാം കാണുന്നു. ജോബിന്റെ കയ്പു നിറഞ്ഞ പരാതിയും നാം കേൾക്കുന്നു: 'അവിടന്ന് എന്റെ സഹോദരന്മാരെ അകറ്റിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളും ഉറ്റസ്നേഹിതരും എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ ഭാര്യ എന്നോട് അറപ്പുകാട്ടുന്നു. എന്റെ സഹോദര ന്മാർക്കു ഞാൻ നിന്ദാപാത്രമായി' (ജോബ് 19:13-14,17).

21. അന്യദേശത്തേക്ക് പലായനം ചെയ്യേണ്ടിവന്ന ഒരു ചെറിയ കുടുംബ ത്തിലാണു യേശുതന്നെയും ജനിച്ചത്. യേശു പത്രോസിന്റെ ഭവനം സന്ദർശിച്ചു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മായിയമ്മ രോഗിണിയായി കിടക്കുകയായിരുന്നു (cf മർക്കോ 1:30-31). ജായിറൂസിന്റെയും ലാസറി ന്റെയും ഭവനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ മരണങ്ങളിൽ അവിടന്നു സഹതപിച്ചു

(cf മർക്കോ 5:22-24, 35-43; യോഹ 11:1-44). മൃതനായ തന്റെ പുത്രനെ യോർത്തു വിലപിക്കുന്ന നായിമിലെ വിധവയുടെ വിലാപം അവിടന്നു കേട്ടു (cf ലൂക്കാ 7:11-15). ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമപ്രദേശത്ത് ചുഴലിരോഗ ബാധയുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ പിതാവ് നടത്തിയ അപേക്ഷ അവിടന്ന് ശ്രവിച്ചു (cf മർക്കോ 9:17-27). മത്തായി, സഖേയൂസ് എന്നിവരെപ്പോ ലുള്ള ചുങ്കം പിരിവുകാരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ അവിടന്ന് പോയി (cf മത്താ 9:9-13; ലൂക്കാ 19:1-10). ഫരിസേയനായ ശിമയോന്റെ വീട്ടിൽ കണ്ട സ്ത്രീയെപ്പോലുള്ള പാപിനികളോട് അവിടന്നു സംസാരിച്ചു (cf ലൂക്കാ 7:36-50). കുടുംബങ്ങൾ അനുഭവിച്ച ആകുലതകളും മാനസിക സംഘർഷങ്ങളും അവിടന്ന് അറിയുകയും അവയെ തന്റെ ഉപമക ളിൽ ഉൾച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു: സാഹസികതയ്ക്കായി വീടുവിട്ടു പോകുന്ന മക്കൾ (cf ലൂക്കാ 15:11-32), ശല്യക്കാരായ മക്കൾ (cf മത്താ 21:28-31) അക്രമത്തിനു വിധേയരാകുന്ന മക്കൾ (cf മർക്കാ12:1-9)എന്നിങ്ങനെ. കല്യാണവിരുന്നിൽ വീഞ്ഞു തീർന്നപ്പോഴും (cf യോഹ 2:1-10), വിരുന്നിലേക്ക് അതിഥികൾ വരാതിരുന്നപ്പോഴും (cf മത്താ 22:1-10) ഉണ്ടായ പരിഭ്രമവും ഒരു നാണയം നഷ്ടപ്പെട്ട ദരിദ്രകുടുംബത്തിന്റെ ഉത്കണ്ഠയും (cf ലൂക്കാ 15:8-10) അവിടന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

22. ഈ വിഹഗവീക്ഷണത്തിൽ ഒരു വസ്തുത നമുക്കു കാണാം: ദൈവ വചനം അമൂർത്തമായ ആശയങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയല്ല: പിന്നെയോ, പ്രയാസങ്ങളും സഹനവുമുള്ള ഓരോ കുടുംബത്തിനും ആശ്വാസ ത്തിന്റെയും സഖിത്വത്തിന്റെയും ഒരു ഉറവിടമാണ്. എന്തെന്നാൽ അവരുടെ യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം അവർക്ക് അതു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവിടെ ദൈവം 'അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്ന് ഓരോ തുള്ളി കണ്ണുനീരും തുടച്ചു മാറ്റും. ഇനി മരണം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇനിമേൽ ദുഃഖമോ മുറവിളിയോ വേദനയോ ഉണ്ടാവുകയില്ല...' (വെളി 21:4).

നിന്റെ അധ്വാനഫലം

23. സങ്കീർത്തനം 128-ന്റെ ആരംഭത്തിൽ പിതാവ് ഒരു തൊഴിലാളിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അയാൾ തന്റെ കൈകൾകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ജോലി കൊണ്ട് തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭൗമികക്ഷേമവും പ്രശാന്തതയും സുസ്ഥി രമാക്കുന്നു: 'നിന്റെ അധ്വാനഫലം നീ അനുഭവിക്കും. നീ സന്തുഷ്ടനാ യിരിക്കും. നിനക്കു നന്മ വരും' (സങ്കീ 128:2). മനുഷ്യമഹത്ത്വത്തിന്റെ അന്ത്യന്താപേക്ഷികമായ ഒരു ഭാഗമാണ് അധ്വാനമെന്ന് ബൈബിളിന്റെ ആദ്യത്തെ താൾ മുതൽ വ്യക്തമായി കാണാം. അവിടെ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: 'ഏദൻതോട്ടം കൃഷി ചെയ്യാനും സംരക്ഷിക്കാനും ദൈവമായ കർത്താവ് മനുഷ്യനെ അവിടെയാക്കി' (ഉത്പ 2:15). സ്വന്തം ദാനങ്ങളും കഴിവുകളും പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഭൂമിയിൽ അധ്വാനിക്കുകയും

പ്രകൃതിശക്തികളെ മെരുക്കുകയും 'കഠിനപ്രയത്നം ചെയ്ത് ഉപജീവിക്കുകയും' (സങ്കീ 127:2) ചെയ്യുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിയായിട്ടാണ് മനുഷ്യനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

24. അധ്വാനം സമൂഹത്തിന്റെ വികസനത്തെ സാധ്യമാക്കുകയും. കുടുംബത്തിന്റെ ജീവസന്ധാരണം, സ്ഥിരത, ഫലപൂർണത എന്നിവയ്ക്കുവേണ്ടവ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'നിന്റെ ആയുഷ്കാലമത്രയും നീ ജറുസലെമിന്റെ ഐശ്വര്യം കാണും. മക്കളുടെ മക്കളെ കാണാൻ നിനക്ക് ഇടവരട്ടെ' (സങ്കീ 128:5-6). സുഭാഷിതങ്ങളുടെ പുസ്തകം കുടുംബത്തിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന അമ്മമാരെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. ഭർത്താക്കന്മാരുടെയും മക്കളുടെയും പ്രശംസ നേടുന്ന അവരുടെ ജോലി വിശദീകരിക്കുന്നു (cf 31:10-31). പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് അധ്വാനിച്ച് ജീവസന്ധാരണം സാധിച്ചു. തന്മൂലം മറ്റുള്ളവർക്കു ഭാരമാകാതെ ജീവിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം അഭിമാനംകൊണ്ടു (cf അപ്പ 18:3; 1 കോറി 4:12; 9:12). 'അധ്വാനിക്കാത്തവൻ ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കട്ടെ' (2 തെസ്സ 3:10; cf 1 തെസ്സ 4:11) എന്ന കർശനമായ കല്പന തന്റെ സമൂഹങ്ങൾക്കു നല്കത്തക്കവിധം തൊഴിലിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് പൗലോസ്ശ്ലീഹയ്ക്ക് അവബോധമുണ്ടായിരുന്നു.

25. ഇത്രയും പറഞ്ഞശേഷം, തൊഴിലില്ലായ്മയും സ്ഥിരജോലിയില്ലായ്മയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന ദുരിതം മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്കാവും. ഇതാണ് റൂത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലും തൊഴിൽരഹിതരായി ചന്തസ്ഥലത്ത് അലസരായി നില്ക്കാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന ജോലിക്കാരുടെ ഉപമയിലും (മത്താ 20:1-16) ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിയും സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യരുമായുള്ള യേശുവിന്റെ വ്യക്തിപരമായ അനുഭവത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ദുഃഖകരമെന്നു പറയട്ടെ, ഈ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ ഇന്നു പല രാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ട്. അവിടങ്ങളിൽ തൊഴിലവസരങ്ങളുടെ അഭാവം കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയെ നശിപ്പിക്കുന്നു.

26. പാപം മൂലമുണ്ടായ സാമൂഹിക അധഃപതനത്തെ അവഗണിക്കാനും നമുക്കു സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയെ തന്നിഷ്ടപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, സ്വാർത്ഥതയോടെ - മൃഗീയമായിപ്പോലും - നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന അധഃപതനം ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. അത് ഭൂമിയെ മരുഭൂമിയാക്കും (cf ഉത്പ 3:17-19); സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ അസന്തുലിതാവസ്ഥയുണ്ടാക്കും. ഏലിയാ പ്രവാചകൻ തുടങ്ങി എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും അപലപിച്ചതാണിത് (cf 1 രാജാ 21). അനീതിക്കെതിരേയുള്ള യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ അത് പൂർണതയിലെത്തി (cf ലൂക്കാ 12:13; 16:1-31).

ആലിംഗനത്തിന്റെ മൃദുലത

27. സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമവും അപരർക്കായുള്ള ആത്മദാനവും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ വ്യതിരിക്തമായ അടയാളമായിരിക്കണമെന്ന് ക്രിസ്തു നിർദേശിച്ചു (cf മത്താ 22:39; യോഹ 13:34). 'സ്നേഹിതർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ സ്നേഹം ഇല്ല' (യോഹ 15:13). കരുണയായും ക്ഷമയായും സ്നേഹം ഫലം ചൂടാറുണ്ട്. എന്ന തത്ത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോഴാണ് അവിടന്ന് അത് നിർദേശിച്ചത്. ഈ തത്ത്വമാകട്ടെ, മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്വാഭാവികമായി ആചരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ ചിത്രത്തിൽ ഇത് സവിശേഷമാംവിധം നാം കാണുന്നു. ആ സ്ത്രീ ദേവാലയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നവരാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ പിന്നീട് അവൾ യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മാത്രം നില്ക്കുന്നു. അവൾക്ക് ശിക്ഷാവിധിയുണ്ടായില്ല; കൂടുതൽ യോഗ്യമായ ജീവിതം നയിക്കണമെന്ന മുന്നറിയിപ്പു മാത്രമാണുണ്ടായത് (cf യോഹ 8:1-11).

28. വിവാഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ക്രിസ്തീയാനുഭവത്തിന്റെ കാതലായി നിലകൊള്ളുന്ന ഈ സ്നേഹത്തിനു സമാന്തരമായി മറ്റൊരു പുണ്യം നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട് - തിരക്കിട്ടതും ഉപരിപ്ലവവുമായ ബന്ധങ്ങളുടെ ഈ ലോകത്ത് പലപ്പോഴും അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന മൃദുലത അഥവാ വാത്സല്യം. സങ്കീർത്തനം 131-ലെ ഹൃദയസ്പർശിയായ വാക്കുകൾ നമുക്കു ശ്രദ്ധിക്കാം. ബൈബിളിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലെന്ന പോലെ (ഉദാ: പുറ 4:22; ഏശ 49:15; സങ്കീ 27:10) മാതാപിതാക്കൾക്കു മക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാഷയാണ് കർത്താവും അവിടത്തെ വിശ്വസ്തരും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിനായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അമ്മയും കുഞ്ഞും തമ്മിലുള്ള മൃദുലവും വാത്സല്യപൂർണവുമായ ഉറ്റബന്ധം ഇവിടെ നാം കാണുന്നു. അമ്മയുടെ പരിലാളനകളേറ്റ് മാതൃകരങ്ങളിൽ ഉറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ ചിത്രമാണത്. ഹീബ്രുവിലെ ഗമൂൽ എന്ന വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ പാലൂട്ടിയ അമ്മയോടു പറ്റിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞ്; കുഞ്ഞിനെ മാറോടു ചേർക്കുന്ന അമ്മ. ഇവിടെയുള്ള അടുപ്പം വെറും ജീവശാസ്ത്രപരമല്ല, ബോധപൂർവകമായ ഒന്നാണ്. ഈ ബിംബത്തെ അവലംബിച്ച് സങ്കീർത്തകൻ ഇങ്ങനെ പാടുന്നു: 'മാതാവിന്റെ മടിയിൽ ശാന്തനായി കിടക്കുന്ന ശിശുവിനെയെന്നപോലെ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ശാന്തനാക്കി' (സങ്കീ 131:2). ഹോസിയാപ്രവാചകൻ ദൈവത്തിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്ന ഹൃദയസ്പർശിയായ വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു കൂടി നമുക്കു ചിന്തിക്കാം: 'ഇസ്രായേൽ ശിശു ആയിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവനെ സ്നേഹിച്ചു... ഞാൻ അവരെ എന്റെ കൈകളിലെടുത്തു... കരുണയുടെ കയർപിടിച്ച് ഞാൻ അവരെ നയിച്ചു - സ്നേഹത്തിന്റെ കയർതന്നെ.

ഞാൻ അവർക്കു താടിയെല്ലിൽ നിന്നു നുകം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നവനായി. ഞാൻ കുനിഞ്ഞ് അവർക്കു ഭക്ഷണം നല്കി' (ഹോസി 11:1, 3-4).

29. വിശ്വാസത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും, കൃപയുടെയും വിശ്വസ്തതയുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ മാനുഷികകുടുംബങ്ങളും ദൈവിക ത്രിത്വവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം നാം ധ്യാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും ഐക്യച്ഛായയിൽ വ്യക്തികളുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മയായി മാറേണ്ടതിന് കുടുംബത്തെ ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീക്കും അവരുടെ മക്കൾക്കുമായി ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നെന്ന് ദൈവവചനം നമ്മോടു പറയുന്നു. കുട്ടികളെ ജനിപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് ദൈവത്തിന്റെ സർഗാത്മകപ്രവൃത്തിയുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. അനുദിനപ്രാർഥനയിൽ ഒന്നിക്കാനും ദൈവവചനം വായിക്കാനും ദിവ്യകാരുണ്യസംസർഗത്തിൽ പങ്കുചേരാനും അങ്ങനെ സ്നേഹത്തിൽ വളർന്ന്, പൂർവാധികം പൂർണമായി പരിശുദ്ധാത്മാവു വസിക്കുന്ന ആലയമായിത്തീരാനും കുടുംബം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

30. ഓരോ കുടുംബവും നസ്രത്തിലെ വിശുദ്ധ കുടുംബത്തിന്റെ ഐക്കണിലേക്ക് നോക്കണം. ആ കുടുംബത്തിന്റെ അനുദിനജീവിതത്തിൽ കഷ്ടതകൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്, പരിഭ്രാന്തിപോലുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഹേറോദേസിന്റെ കൊടുംക്രൂരത സഹിച്ചത് അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ്. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ പരിത്യക്തരും നിസ്സഹായരുമായിട്ടുള്ള അഭയാർഥികളായ അനേകം കുടുംബങ്ങൾ ഇന്നും പരിഭ്രാന്തിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ദുഃഖപൂർവം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൂജരാജാക്കളെപ്പോലെ ദിവ്യശിശുവിനെയും അവന്റെ അമ്മയെയുംകുറിച്ച് ധ്യാനിക്കാനും കുനിഞ്ഞ് ആ ശിശുവിനെ ആരാധിക്കാനും നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നു (മത്താ 2:11). മറിയത്തെപ്പോലെ കുടുംബം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെ നല്ലകാലത്തും കഷ്ടകാലത്തും ധീരതയോടും പ്രശാന്തതയോടും കൂടി അവർ നേരിടുകയും ദൈവം അവർക്കായി ചെയ്ത വലിയ കാര്യങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം (cf ലൂക്കാ 2:19,51). മറിയത്തിന്റെ ഹൃദയമാകുന്ന നിക്ഷേപാലയത്തിൽ അവൾ വാത്സല്യപൂർവം സൂക്ഷിക്കുന്ന ഓരോ കുടുംബത്തിന്റെയും അനുഭവങ്ങളുമുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ ഈ അനുഭവങ്ങളുടെ അർഥം ഗ്രഹിക്കാനും നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ ദൈവം നല്കുന്ന സന്ദേശം ശ്രവിക്കാനും സഹായിക്കാൻ അവൾക്കു കഴിയും.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, ദമ്പതികൾ തമ്മിലുള്ള വ്യക്തിപരമായ ആശയവിനിമയത്തി കൂടുതൽ ഊന്നൽ നല്കിയാൽ അത് കുടുംബജീവിതത്തെ കൂടുതൽ മാനുഷിക ക്കും. അതേ സമയം 'ഇന്നത്തെ സമൂഹമോ നാം എത്തിച്ചേരാൻ മുന്നേറിക്കൊണ്ടി ക്കുന്ന സമൂഹമോ പഴയരൂപങ്ങളെയും മാതൃകകളെയും അതിജീവനത്തിന് അ വദിക്കുന്നില്ല